

Prof. dr hab. inż. Janusz Łomotowski
Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

W Polsce melioracje kojarzą się z regulacją w glebach stosunków wodnych na obszarach wiejskich, głównie w celu zwiększenia produkcji rolniczej. Niemniej do zakresu prac melioracyjnych zalicza się projektowanie, wykonawstwo i eksploatację systemów drenarskich, rowów nawadniająco-odwadniających, zbiorników retencyjnych, głównie małej retencji, regulację rzek, ochronę przeciwpowodziową i ochronę przed erozją. Kształcenie specjalistów z tego zakresu jest niezmiernie ważne nie tylko dla gospodarki rolnej i leśnej, ale co uwidoczniło się w ostatnich latach, ze względu na ochronę przed skutkami pojawiania się deszczy nawalnych w aglomeracjach miejsko-przemysłowych oraz na terenach wiejskich.

Należy podjąć dyskusję nad zmianą treści w kształceniu specjalistów, którzy w przyszłości będą odpowiedzialni za ten ważny element gospodarki wodnej Polski. W zakresie kształcenia należy rozszerzyć treści związane z posługiwaniem się bazami GIS dotyczącymi fizjografii terenu, systemów informatycznych archiwizujących pomiary opadów atmosferycznych oraz stanów wód podziemnych i powierzchniowych, wykorzystaniem programów do aktywnego zarządzania retencją na terenach narażonych na powódzie. Czas do tej pory poświęcony na agromelioracje powinien być przeznaczony na tematy związane z rozwojem nowych technik monitoringu oraz opracowywania systemów doradczych. Ewolucja kształcenia zawsze jest związana ze zrozumieniem znaczenia postępu w przeobrażeniach naszego otoczenia i, co jest trudniejsze, naszej świadomości.